

TISKOVÁ ZPRÁVA

Praha, 26. srpna 2026

Koupání ve znečištěné vodě může psy vážně ohrozit. Nebezpečí se může skrývat i v bahně a nárostech u břehu

Letní koupání přináší psům příjemné ochlazení, voda však nemusí být bezpečná jen proto, že vypadá čistě. Česká asociace veterinárních lékařů malých zvířat (ČAVLMZ) upozorňuje na rizika spojená s vodou znečištěnou sinicemi, bakteriemi, odpadními látkami nebo rozkládajícím se organickým materiálem. Zvýšenou pozornost je třeba věnovat nejen celé vodní ploše, ale především mělkým pobřežním tüním, klidným zátokám a místům s nahromaděnými řasami, bahnem či rostlinnými zbytky. Právě zde se mohou lokálně koncentrovat nebezpečné mikroorganismy a toxické látky.

Čistě vypadající voda nemusí být bezpečná

Vedle známějších planktonních sinic, které mohou zbarvovat vodu a vytvářet vodní květ, existují také sinice bentické. Ty rostou přisedle na dně, kamenech, sedimentu, vodních rostlinách nebo v rozkládajícím se organickém materiálu. Bentické sinice mohou být součástí směsných nárostů obsahujících zelené řasy, rozsivky, bahno a rostlinné zbytky. Nemusejí proto být na první pohled snadno rozpoznatelné. Zpravidla nezbarvují celý vodní sloupec a jejich výskyt může být omezen pouze na jednotlivá místa u břehu. Možné riziko proto nelze posuzovat jen podle barvy, zápachu nebo průhlednosti vody. Ani nádrž bez viditelného vodního květu nemusí být pro psa na všech místech bezpečná.

Psi jsou ohroženější než lidé

Psi při koupání často polykají vodu, pijí přímo z nádrže, aportují předměty ze dna nebo olizují mokrou srst. Někteří také požírají bahno, chuchvalce řas a rozkládající se organický materiál vyplavený na břeh. Největší nebezpečí představuje právě požití koncentrovaných nárostů, kalu nebo organické hmoty. Některé sinice mohou za určitých podmínek produkovat rychle působící neurotoxiny, mezi které patří také anatoxiny. Jejich přítomnost nemusí být doprovázena plošným sinicovým květem.

Příznaky otravy mohou nastoupit velmi rychle

Po požití materiálu obsahujícího neurotoxin se mohou u psa objevit příznaky - výrazné slinění, neklid nebo náhlá slabost, třes a svalové záškuby, porucha koordinace, zvracení, potíže s dýcháním, křeče, kolaps nebo bezvědomí.

Takový stav může být život ohrožující a vyžaduje okamžitou veterinární pomoc. Majitel by neměl čekat, zda obtíže samy odezní, ani se bez pokynu veterinárního lékaře pokoušet vyvolat zvracení. Při telefonátu na veterinární pracoviště je důležité upozornit, že se pes koupal nebo mohl požít vodu, bahno, řasy či jiný materiál z pobřežní zóny. Pokud je to možné, je vhodné si zapamatovat nebo vyfotografovat přesné místo, kde se zvíře pohybovalo. Podezřelé nároty by lidé neměli sami sbírat, přenášet ani rozrušovat.

Znečištěná voda může vyvolat i další onemocnění

Sinicové toxiny nejsou jediným nebezpečím. Koupání nebo pití kontaminované vody může u psa způsobit také: zvracení a průjem, podráždění nebo zánět kůže, zarudnutí a podráždění očí, zánět zevního zvukovodu, bakteriální či parazitární infekce nebo celkovou slabost, horečku a apatii.

Riziko bývá vyšší ve stojatých a pomalu tekoucích vodách, po přívalových deštích, v místech se splachy z okolí, poblíž výpustí a tam, kde se hromadí uhynulé ryby nebo rozkládající se organická hmota.

Jak nebezpečí předcházet

ČAVLMZ doporučuje majitelům psů dodržovat několik základních opatření:

- Sledujte aktuální informace o kvalitě vody a respektujte zákazy koupání.
- Nepouštějte psa do vody s viditelnými povlaky, pěnou, nárosty, neobvyklým zbarvením nebo zápachem.
- Vyhněte se mělkým pobřežním tůňm a místům s nahromaděným bahnem, řasami či rostlinnými zbytky.
- Zabraňte psovi v pití vody z přírodních nádrží a vezměte mu vlastní čerstvou pitnou vodu.
- Nedovolte mu olizovat nebo požírat bahno, nárosty, chuchvalce řas ani rozkládající se materiál.
- V rizikové pobřežní zóně mějte psa na vodítku.
- Po koupání psa opláchněte čistou vodou a do opláchnutí mu zabraňte v olizování srsti.
- Pokud si nejste kvalitou vody jistí, vyberte pro koupání jiné místo.

„Nechceme majitele od společných aktivit se psy u vody odrazovat. Je však důležité vědět, že největší nebezpečí se může skrývat právě v mělkých tůňích, bahně a organickém materiálu u břehu. Pokud voda nebo pobřeží vypadají podezřele, je bezpečnější psa do vody vůbec nepouštět. Při třesu, výrazném slinění, poruše koordinace, křečích nebo kolapsu je nutné bez prodlení vyhledat veterinární pomoc,“ upozorňuje Radka Vaňousová, prezidentka Česká asociace veterinárních lékařů malých zvířat.

ČAVLMZ apeluje na majitele, aby kvalitu vody nepodceňovali, věnovali pozornost také pobřežní zóně a při podezření na otravu nebo infekci jednali rychle. Včasně zahájení veterinární péče může rozhodnout o záchraně života zvířete.

Kontakt pro média:

prezidentka ČAVLMZ.

MVDr. Radka Vaňousová

Tel.: +420 603 938 387

E-mail: vanousova@cavlm.cz